

VII.

Ni več rešitve? — Je! — A večji rod
bo moral vstati in z ljubeznijo
preplaviti bo moral zemljo vso,
da zopet zbere razkropljene čete.

In ko jih združi, vse ljubezni vnete,
in ko iz src sovraštvo jim izžge
in s strastjo ljubavi presune vse —
tedaj naš slavni dan nam da Gospod.

Le src in misli sveti preporod
roditi more nov in velik rod,
ki kos bo tujcem, gladnim naše zemlje . . .

Radost in strah tesan srce objemlje:
Kdaj prideš veliki naš slavni čas?
Pomoči več, rešitve ni za nas? . . .

A. Debeljak:

Sanjač v zasneženi poljani.

Pred mano čez poljano neskončno
se lije srebrno-sviléna koprena.
Nad mano se vije črno-svinčena zavesa,
z oblakov — mračnjakov spletena,
in krije nebesa
in pije vso luč in toplino solnčno.

Čez polje blodim jaz, neznamen popotnik,
in bolj je bleđ mi obraz ko sneg na planjavi
in bolj izžet, kot da sem osivel pohotnik.
A v srcu je mrak, teman kot oblak,
ki ziblje nad mano v temi se sanjavi.

Onemogla je želja vzbrstela: raztópi snegove,
razkólji oblak in zapali mrakove!